

EDINOST

Uredništvo in upravnništvo: Trst (3), ulica S. Francesco d'Assisi 20. Telefon 11-57. Dopisi naj se pošiljajo izključno uredništvu, oglaševalci, reklamisti in denar za upravnništvo. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirane pisma se ne sprejemajo. — Last, založba in tisk: Tiskarna "Edinost" Podružništvo v Gorici: ulica Giuseppe Carducci št. 7, I. n. — Telef. št. 327. Glavni in odgovorni urednik: prof. Filip Perla.

LISTINA DELA

RIM, 21. aprila 1927.

List izhaja vsak dan razen ponedeljka. Naročnina: za 1 mesec L 2,—, 3 mesece L 22,—, celo leto L 75,—, v izdajstvo mesečno 30 stot. — Oglašnina za 1 mm prostora: za trgovske in obrtne oglase L 1,—, za ostanke L 1.50, oglase denarnih zavodov L 2,—, na prvi strani L 2.—

Veliki fašistovski svet je imel danes svečanostno sejo, na kateri je razpravljalo o listini dela (carta del lavoro). Bilo je odobreno končno besedilo te listine, ki je sestavljena iz 30 členov. Evo njeno popolno besedilo:

1. Italijanska nacija je organizem, ki ima višje cilje, višje življenje in višja sredstva za delovanje nego posamezni ali združeni individui, ki jo sestavljajo. Je moralna, politična in gospodarska enota, ki se popolnoma ostvarja v fašistovski državi.

2. Delo je v vseh svojih intelektualnih, tehničnih in ročnih oblikah socialna dolžnost. Kot tako in samo kot tako ga štiti država. Celota proizvodnje je z nacionalnega stališča enotna. Njeni cilji so enotni in so zaporedni v blagostanju proizvodnje in v razvoju nacionalne močovitosti.

3. Stanovska ali sindikalna organizacija je svobodna. Samo postavno priznani sindikat pa je postavljen pod nadzorovanje države, ima pravico postavno zastopati vso kategorijo delodajalcev ali delavcev, za katero je ustanovljen, štiti pred državo in drugimi stanovskimi društvi interese, sklepati skupne delovne pogodbe, ki so obvezne za vse pripadnike kategorije, nalagati prispevke ter vršiti napram njim poverjeno službo javne koristi.

4. V skupni delovni pogodbi dobi svoj konkretni izraz solidarnost med raznimi činitelji proizvodnje ob spravi med nasprotnimi interesi delodajalcev in delavcev in ob njihovi podreditvi višjim interesom proizvodnje.

5. Delovno sodišče je organ, s katerim posreduje država v svrhu urejanja delovnih sporov, bodisi da se nanašajo na izvrševanje pogodb in drugih obstoječih norem, bodisi da gre za določitev novih delovnih pogojev.

6. Postavno priznane stanovske organizacije zajamčujejo pravno enakost med delodajalci in delavci, vzdržujejo disciplino proizvodnje in dela ter pospešujejo njih izpolnjevanje. Korporacije tvorijo enotno organizacijo proizvodnih sil in zastopajo v celoti njihove interese. Radi tega celotnega zastopanja, in ker so interesi proizvodnje nacionalni interesi, so korporacije priznane po zakonu kot državni organi.

7. Korporativna država smatra zasebno pobudo v področju proizvodnje kot najizdatnejše in najkoristnejše sredstvo v interesu nacije. Ker je zasebna organizacija proizvodnje funkcija nacionalnega interesa, je organizacija podjetja odgovorna napram državi za smer proizvodnje. Iz sodelovanja proizvodnih sil izhaja vzajemnost pravic in dolžnosti med njimi. Delavec dela, tehnik, uradnik ali delavec je aktiven sodelavec gospodarskega podjetja, katerega vodstvo pritiče delodajalcu, ki nosi zanje odgovornost.

8. Stanovske organizacije delodajalcev imajo dolžnost pospeševati na vse načine naraščanje in izpolnjevanje proizvodnje in nitižanje cen. Zastopstvo, ki izvršuje kak svo boden poklic ali kako umetnost, in društva javnih nameščenecv prispevajo k zaščiti interesov umetnosti, znanosti in književnosti, k izpolnitvi proizvodnje in k dosegu moralnih ciljev korporativne uredbe.

9. Poseganje države v gospodarsko proizvodnjo nastopi samo tedaj, ko ni zasebne pobude ali je nezadostna, ali ko so v igri politični interesi države. Tako poseganje lahko zavzame obliko nadzorovanja, vzpodbujanja ali direktnega vodstva.

10. Pri kolektivnih sporih se sodno postopanje ne more uvesti, če ni prej skušal korporativni organ doseči poravnave. V posameznih sporih glede tolačenja in izvajanja skupnih delovnih pogodb imajo stanovske organizacije pravico posredovati za dosego sprave. Pristojna za take spore so navadna sodišča s pridružitvijo asessorjev, ki jih določijo prizadete stanovske organizacije.

11. Stanovske organizacije imajo dolžnost urejevati odnose med kategorijami delodajalcev in delavcev, ki jih zastopajo. Potom skupnih delovnih pogodb. Skupna delovna pogodba se sklepa med organizacijami prve stopnje pod vodstvom in nadzorovanjem osrednjih organizacij. Ostane pa pravica organizacije višje stopnje, da stopi na mesto nižje, in to v slučajih, ki jih predvidevajo zakoni ali pravilniki. Vsaka skupna delovna pogodba mora — sicer bi bila neveljavna — vsebovati natančna določila glede disciplinarnih odločitev, o poskusni dobi, o meri in plačevanju plačil, o delovnem urniku.

12. Postopanje sindikata, poravnavno delovanje korporativnih organov in razsodba delovnega sodstva jamčijo, da bo plačilo odgovarjalo moralnim zahtevam življenja, proizvodnim možnostim in rentabilnosti dela. Določitev plačila je izven vsake splošne norme in prepuščena sporazumu med strankami v skupnih pogodbah.

13. Posledice kriz v proizvodnji in denarnih pojavov se morajo pravilno razdeliti med vse činitelje proizvodnje. Podatki javnih uprav, osrednjega statističnega zavoda in postavno priznanih stanovskih organizacij o položaju proizvodnje in dela, denarnega trga in sprememb v življenjskih potrebah delavcev, ki jih potem priredi in obdela ministrstvo za korporacije, bodo dajali kriterije za sprijaznjevanje interesov posameznih kategorij in posameznih razredov ter njih prilagajanje višjim interesom proizvodnje.

14. Ako je plačilo določeno na akord in se vrši likvidacija akordov v dobah, ki presegajo 15 dni, se morajo dajati delavcem primerni dvotedenski ali tedenski predujmi. Nočno delo, ki ne spada v redne periodične vrstitev, se mora nagraditi še z dodatkom v primeru z dnevnim delom. Če se plačuje delo po akordu, morajo biti akordne tarife določene na način, da priden delavec z navadnimi delovnimi zmoglostmi lahko dobi poleg temeljne plače še minimalen zaslužek.

15. Delavec ima pravico do tedenskega počitka in sicer ob nedeljah. Skupne pogodbe bodo izvajale to načelo, upoštevajoč obstoječe zakonite predpise, tehnične zahteve podjetij in bodo skrbjele, v mejah teh zahtev, tudi za to, da se bodo spoštovali tudi civilni in cerkveni prazniki v skladu s krajevnimi običaji. Delovnega urnika se mora delavec vestno in pridno držati.

16. Po enem letu neprekinjene službe ima delojemalec v podjetjih s stalnim delom pravico do plačanih počitnic.

17. V podjetjih s stalnim delom ima delavec pravico, če se odpusti brez lastne krivde, do odškodnine v razmerju s službenimi leti. Takšna odškodnina se dolguje tudi v slučaju delavčeve smrti.

18. V podjetjih s stalnim delom prehod podjetja v druge roke ne razveže delovne pogodbe in osebo ohrani svoje pravice napram novemu gospodarju. Istotako ne razveže delovne pogodbe delavčeva bolezen, če ne presega določene dobe. Poklic k vojakom ali k fašistovski prostovoljski milici ne tvori vzroka za odpustitev.

19. Prestopki zoper disciplino in dejanja, ki motijo normalno poslovanje podjetja, s strani delavcev, se kaznujejo v razmerju s težino prestopka, z globo, z začasnó odstavitvijo, in v težjih slučajih s takojšnjo odpušitvijo brez odškodnine. Slučaji, kjer podjetnik lahko odredi globo, odstavitev ali odpušitev brez odškodnine, se bodo določili.

20. Na novo sprejet delojemalec je podvržen poskusni dobi, med katero imata delodajalec in delojemalec pravico razvežati delovno pogodbo, pri čemer se plača le ono delo, ki je bilo v resnici izvršeno.

21. Skupna delovna pogodba obsega po svojih koristih in glede discipline tudi delavce na domu. Država izda posebne določbe, ki bodo osiguravale enakost in higijentnost dela na domu.

22. Sazna država mora ugotavljati in nadzorovati pojav zaposlovanja in brezposelnosti delavcev, celotni indeks položaja proizvodnje in dela.

23. Namestitveni urad na paritetični podlagi je pod nadzorom korporativnih organov. Delodajalci morajo sprejemati delavce, ki so vpisani v take urade, in imajo pravico izbrati v seznamih, dajajoč prednost onim, ki so vpisani v stranki in v fašistovskih sindikatih, in po tekočem redu vpisa.

24. Stanovske organizacije delavcev imajo dolžnost vršiti med delavci izbiranje, s čimer naj se doseže, da se bosta bolj in bolj povzdigovali njih tehnična sposobnost in moralna vrednost.

25. Korporativni organi pazijo, da se izvršujejo od strani posameznikov, ki so podvrženi združenim organizacijam, zakoni o odvrčanju nezgod in o delovni policiji.

26. Zavarovanje je druga manifestacija načela sodelovanja. Delodajalec in delojemalec morata sorazmerno prispevati k bremenom, ki jih zahteva. S korporacijskimi organi in stanovskimi organizacijami bo skrbela država za čim večjo ureditev in zedinitev sistema in zavarovalnih zavodov.

27. Fašistovska država namestila: 1.) izpolniti zavarovanje proti nezgodam; 2.) zboljati in razširiti zavarovanje materinstva; 3.) zavarovanje proti stanovskim boleznim in jetiki kot začetek splošnega zavarovanja zoper vse bolezni; 4.) izpolniti zavarovanje proti neprosto voljni brezposelnosti; 5.) sprejeti posebne vrste dodatnega zavarovanja za mlade delavce.

28. Naloga delavskih organizacij je, da štiti svoje zastopance pri upravnem in sodnem postopanju glede zavarovanja zoper nezgode in socialnega zavarovanja. V skupnih delovnih pogodbah bo določena, kjer bo tehnično možno, ustanovitev društev za podporo v času bolezni s prispevki delodajalcev in delojemalcem, katere bodo upravljali zastopniki obojih pod nadzorom korporacijskih organov.

29. Pomagati lastnim zastopancem, članom in nečlanom, je pravica in dolžnost stanovskih organizacij. Te morajo vršiti to nalogo direktno potom svojih organov in je ne morejo poveriti drugim ustanovam ali zavodom razen radi svrh splošne narave, ki presegajo interese posamezne kategorije proizvodnje.

30. Vzgoja in izobrazba, posebno stanovska izobrazba svojih zastopancev, članov ali nečlanov, je ena izmed glavnih dolžnosti stanovskih organizacij. One morajo podprati delovanje nacionalnih ustanov za zaposlovanje po delu in za druge vzgojne pobude.

Veliki fašistovski svet je sklenil nato resolucijo, v kateri izraža željo, da izda vlada ukrepe, ki so potrebni za uzakonitev načel te listine dela. Dalje je rečeno v resoluciji, da se bodo v l. 1927. sklepale, obnovljale ali spreminjale delovne pogodbe v skladu z načeli, ki so izražena v listini dela.

Drobne vesti

Graf Bethlen ne bo potoval v Beograd in Varšavo, kakor so to dni pisali listi.

120 komunistov je bilo aretiranih na otoku Sumatri. Oblasti so zaplenile tudi večjo zalogo orožja.

Strahovit požar je uničil kakih tisoč hiš v mestu Kanazawa na Japonskem. Škodo cenijo na en milijon jenov.

Sovjetski kongres je izrazil svoje popolno zaupanje v delo vlade. 500 roparjev je napadlo pri Limonu v Mehiki potniški vlak, katerega je spremljalo 50 vojakov. Boj je trajal tri ure. Roparji so pobrali vse, kar so dobili pri potnikih, ki jih je bilo 130, in so jih skoro vse pomorili. Nakatera so zaprli v vozove, polni vse s petrolojem in bencinom ter zapalili.

Predsednik Calles je odredil vse potrebno za zasledovanje tolovajev. Četam, katerim je poverjena ta naloga, poveljuje sam vojni minister.

Grška policija je aretirala večjo tolpo sleparjev, ki so ponarejali angleški denar. Spravili so baje v promet za tri milijone ponarejenega denarja.

Zaključitev Zanibonijevega procesa

Zadnja govora braniteljev - Zaniboni in Capello obsojena vsak na 30 let ječe

RIM, 22. Danes predpoldne se je nadaljeval proces proti Zanibontju, Capellu in sokrivcem.

Prvi je danes dobil besedo branitelj generala Capella odv. Ottorino Petroni. V svojem dolgem obrambnem govoru je naglašal, da je Capello nedolžen. Nobenega takega dokaza ni, na podlagi katerega bi se lahko sklepalo na njegovo krivdo. Capello je bil fašist in framason. Izstopih je iz fašistovske stranke, ko je veliki svet sklenil, da kdor je framason ne more biti fašist. V letih 1923 in 1924 ni Capello razvijal nikakršnega političnega delovanja. Za časa Matteottijevega umora je bilo obnašanje obtoženca napram fašizmu tako, da mu ni moglo ničesar očitati. Ko so se pa pozneje začele širiti govorice o novih volitvah in po ostrem govoru, ki ga je imel on. Mussolini 3. januarja, se je Capello odločil udeležiti se volilnega boja na strani opozicije. Govor, ki ga je imel obtoženec v Rimu na zborovanju združenja »Domovina in svoboda«, ni moglo pripisovati tako velike važnosti, kakor je to storila varnostna oblast. Vse to pa se je zgodilo do 31. julija 1925 in spada torej pod amnestijo, ki je bila takrat proglašena.

Po kratkem odmoru nadaljuje odv. Petroni svoj obrambni govor. Naglašal, da je iz poročil varnostne oblasti razvidno, da Capello od konca julija 1925 dalje ni imel nikakršnih stikov z Zanibonijem. 20. septembra se je Capello nahajal na framasonskem kongresu v Ženevi. Tedaj je dobil v roke neki fašistovski list, v katerem se je njegovo ime spravljal v zvezo z Zanibonijem in Torrigliam. Potri se je Capello povrnil v Rim in nič čudnega ni, če si je želel pojasniti in je sprejel Quaglio in njegov predlog za razgovor. Capello ni hotel nič vedeti o Zanibonijevih načrtih in je odklonil prošnjo za financiranje. Ker se je bal, da ne bi Zaniboni napravil v revščini in obupni kakšnega neprimisljenega koraka, mu je dal tisoč lir, da bi »a pomiril. Zagovornik izpodbija trditve priče Quaglia in še podrobneje dokazuje, da Capello ni sodeloval pri zaroti.

Popoldanska razprava

RIM, 22. (Izv.) Čeprav je bil napovedan pričetek popoldanske razprave šele za 16.30 popoldne, se je pričela že ob 14.30 zbirati pred razpravno dvorano velika množica radovednežev, ki je vedno bolj naraščala, čim bolj se je bližal pričetek razprave. Fašistovska milica je imela precej težkega dela, da je omogočila onim, ki so imeli vstopnice, vstop v razpravno dvorano.

Ko otvarja predsednik ob 16.30 razpravo, predseduje takoj besedo zagovorniku Zaniboniju poslanca Cassinelliju. Zagovornik izraža v pričetku svojega govora zaupanje, da ni bila podeljena zagovornikom beseda samo radi goli formalnosti.

»Zavedam se«, nadaljuje on. Cassinelli, »kakvo velik je duševni odpor sodnikov napram dejanju obtoženca, toda sodniki bi nikakor ne mogli soditi v tem procesu, ako bi se sodni dvor upiral upoštevanju obtoženčevega vedenja za časa vojne in poveljne dobe ter njegovega razpoloženja v trenutku, ko se je odločil za svoje ugodno delovanje. Navzlic popolnemu priznanju obtoženca, ostaja pravno vprašanje procesa skrajno zamotano. Obtoženec trdi, da je bil pripravljen atentat na predsednika vlade z namenom, da se po izvršitvi atentata uvede vojaška diktatura. Juridično pomeni, da so hoteli obtoženci si prilastiti pravico krone in tedaj poseči v njim docela tuj delokrog. Po kazenskem zakoniku, ki brani princip liberalne tradicije, tvori umor ministra politično dejanje, ki ima sicer politične posledice. Toda dejanje samo po sebi objektivno ne predstavlja čina, s katerim bi kdorkoli hotel izvesti oboženo upor proti državnim oblastem.«

Govornik objasnjuje nato zelo obširno kazensko pravno stran

procesa ter dokazuje, da bi moral biti obtoženec oproščen, kajti v trenutku, ko je bil dne 4. novembra zjutraj prepročen od policije, Zaniboni se ni pričel z dejanjem, ki bi bilo kaznivo, ampak je samo pripravil sredstva za izvedbo zločina. Dejanska izvedba zločina pa je bila izključena, ker je policija znala že za vse priprave, da ga je lahko pravočasno preprečila.

Po tej pojasnitvi se vrača zagovornik zopet k politični strani zločina. Političnega zločina se ne more in se ne sme smatrati za atentat na voljo večine. So veliki zgodovinski trenotki, ki zapeljejo živahne in idejno zagrizene temperamentne do nasilnih dejanj in tedaj imamo opraviti s političnim zločinom. Razgovornik pojasnjuje duševno razpoloženje obtoženca tekem vojne in povojne dobe, zlasti pa v poslednjem času pred atentatom, ter prihaja do zaključka, da je treba smatrati obtoženčeve dejanje prej za zmoto, nego za zločin. On. Cassinelli zaključuje svoj govor:

»Ako je bilo obtoženčeveo dejanje prej zmota nego zločin, pazite, da ne bo zmota vaša razsodba. Proces je dokončan in vaša razsodba preide v zgodovino. Pazite, gospodje sodniki, ki predstavljate vest fašistovske ureditve, da bo ime Zanibonija tvorilo v zgodovini spomenika vaše strogosti, ampak dokaz in simbol vašega odpuščajočega človečanskega čustva. Ako se čutite silne, tedaj se lahko tudi plemeniti. Na vas gledata Evropa in ves svet. Dokazite z vašo razsodbo, da Italija ni krenila s poti prava, ki ga je ona začrtala svetu.«

Razsodba

Ob 18.30 naznanja predsednik, da je proces zaključen. Sodni dvor se odteguje na posvetovanje in v dvorana se počasi prazni. Ob 22.20 se vrača sodni dvor v razpravno dvorano, v kateri zavlada takoj mrtvaška tišina. Predsednik general Freri čita razsodbo, s katero so obsojeni: **Tit Zaniboni na 30 let ječe in 300 lir globe; general Capello na 30 let; Ursella (v kontumaciji) na 20 let; Ducci na 12 let in 1 mesec; Nicoloso na 10 let, 10 mesecev in 10 dni; Calligaro Alojz na 10 let, 10 mesecev in 10 dni; Riva na 7 let ječe.** Poleg tega so vsi obtoženci obsojeni tudi na 3 leta posebnega nadzorstva po prestani kazni ter na trajno izključitev od vseh javnih služb. Obtoženca Cellotti in Calligaro Angel sta oproščena radi nezadostnih dokazov, pač pa je Calligaro Angel obsojen na 4 mesece ječe radi žaljenja varnostne oblasti.

Seja velikega fašistovskega sveta

Koliko članov štejejo fašistovske organizacije

RIM, 22. Tiskovni urad fašistovske stranke sporoča: Pod predsedstvom načelnika vlade on. Mussolinija se je sestel sinoči v palači Chigi veliki fašistovski svet. Poleg vseh članov velikega sveta so prisostvovali seji tudi predsedniki fašistovskih konfederacij delodajalcev in delavcev.

Po otvoritvi seje je on. Turati navedel sledeče podatke o številu članov fašistovskih organizacij: Fašistov je 811.996, fašistinj 50.161, naraščajnikov (avantgardistov) 280.903, balil 405.954, mladih Italijank 14.215, malih Italijank 80.034, fašistovskih visokošolcev 12.560; fašistovsko nacionalno združenje javnih uslužbenecv šteje 251.000 članov, fašistovsko učiteljsko združenje 79.000, združenje fašistovskih železničarjev 65.000, združenje poštinih uslužbenecv 41.000; skupno 2.168.823. K temu številu treba še prišteti člane raznih sindikalnih konfederacij, fašistovskih kulturnih, sportskih organizacij itd.

Veliki svet je začel nato proučevati listino dela. Razprave so se udeležili on. Rocco, on. Turati, on. Bottai, Balbo, Rossoni, Benni, Lantini, Blanc, Marchi ter comm. Bianchi in

Cacciari. On. Mussolini je končno veljavno določil besedilo.

Načelnik vlade je nato odredil vse potrebno za objavo listine dela ter je naglašal, da je ta ustava važna listina, ki se bo deloma lahko izpremenila tudi v zakon, in ki ima že sedaj veliko vrednost. Listino dela so podpisali načelnik vlade, vsi člani velikega sveta ter predsedniki fašistovskih konfederacij.

Seja je bila zaključena ob 2. Prihodnja se bo vršila koncem maja.

Prihodnja seja ministrskega sveta

se bo vršila 5. maja

RIM, 22. (Izv.) Prihodnje zasedanje ministrskega sveta je sklicano in se bo pričelo dne 5. maja. Prva seja ministrskega sveta se bo vršila dne 5. maja ob 10. zjutraj v palači Viminale.

Mednarodna žitna konferenca

se bo pričela v ponedeljek

RIM, 22. (Izv.) Dne 25. t. m. se bo v prostorih mednarodnega zavoda za poljedelstvo vršila otvoritvena seja mednarodne žitne konference, ki je bila organizirana od poljedelskega zavoda pod patronatom in častnim predsedstvom on. Mussolinija. Po otvoritveni seji, ki se bo vršila ob 10.30 zjutraj, se bo pričela ob 12. uri prva plenarna seja, na kateri bodo pričeli z delom. Te zelo važne mednarodne konference se bo udeležilo 150 zastopnikov 32 držav.

Dekret o prilikih

razširjen na Julijsko Benečijo

RIM, 22. (Izv.) Današnja »Gazzetta Ufficiale« prinaša kraljevi dekret z dne 10. marca 1927., s katerim proglašajo deželni zavod za gluhonome v Gorici za enakoveljavnega državnim javnim osnovnim šolam in s katerim se odobrujejo tozadevni dogovori.

Nadalje prinaša »Gazzetta Ufficiale« kraljevi dekret z dne 7. aprila 1927., s katerim se razširja na vsa ozemlja novih pokrajin odredbe, ki so zapodane v kraljevem dekretu-zakonu z dne 10. januarja 1926. glede povrnitve družinskih pririnkov v tial. obliki, ki je bil takrat izdan za tridentinsko Benečijo.

Izjave kralja Aleksandra

beograjskemu dopisniku »Daily Maila«

BEOGRAD, 22. (Izv.) Beograjski dopisnik »Daily Maila« je bil predčerašnjim sprejet od kralja, ki se je z njim dal časa razgovarjati. Tekom razgovora se je kralj dotaknil tudi italijansko-jugoslovenskega spora in albanskega vprašanja ter sploh odnosov med Italijo in Jugoslavijo. Kralj je naglasil, da je jugoslovanski narod v zadnji svetovni vojni veliko preveč pretrpel, da bi se bavil danes še s kakimi drugimi načrti in željami, kakor z edino željo, da ohrani mir in trezno dela za okrepitev države in njega samega. Niti on niti katerakoli jugoslovenska vlada ne bi privolila v mobilizacijo in kake vojne avanture. Kar se tiče Albanije, je Jugoslavija že na mirnovi konferenci branila neodvisnost in nedotakljivost albanskih mej. Verna ideja miru stoji Jugoslavija in ves njen narod tudi danes na stališču, da mora ostati Albanija povsem nezavisna država, in da je nedopustno vsakršno vmešavanje v njene notranje zadeve. Nedotakljivost albanskih mej pa znači obenem tudi nedotakljivost jugoslovenskih mej.

Albanski spor

BEOGRAD, 22. (Izv.) Težišče jugoslovenskega konflikta z Italijo je sedaj prenešeno v London in Pariz. Jugoslovanski diplomatski krogi so zaenkrat ustavili vsako akcijo poseganja v razvoj dogodkov in čakajo na uspeh ali neuspeh angleške in francoske akcije v Rimu.

Če bo ta akcija brez rezultata, bo vlada izdala z dokumenti podprto zgodovino najvažnejših dogodkov na Balkanu v zvezi s tiransko pogodbo. V takem slučaju se bo skoro gotovo obrnila na Družbo narodov.

